

มีมาตรฐานที่สูงส่ง นำมาเปรียบกับเลขชี้ตัวของทิวชน คนซึ่งตักดวงไปจากแผ่นดินหลายคน บ้างเพียง
ตายไปโดยไม่มีมาถึงใคร ทั้งการระมัดแต่ลูกเมีย

**ดร.ปวิญ ไม้ได้ทิ้งอะไรไว้เป็นการระมัดกระทั้งกับแผ่นดินในฐานะที่ทำงานเคยคู่สู้รบ
เป็นทหารหาญ มีจิตใจเป็นนักรบเสรีไทยที่กล้าหาญโดยไม่ต้องสร้างคำขวัญใด ๆ เพื่อความ
ยิ่งใหญ่ของตัวเอง**

ไม่เป็นผู้นิยมใช้กำลังไม่ว่าการตัดสินปัญหาของชาติ

**ไม่เคยยอมหลังคอบโรสใคร เพื่อสร้างอิทธิพรคพวก อิทธิปฏิวัติวิรูประหารใด ๆ แล้วอ้างว่าไม่
มักใหญ่ใฝ่สูงไม่เล่นการเมือง แต่กลับพร้อมข้ายืนและทำลายการเมืองที่มีกติก**

แต่ดร.ปวิญ ของคนไทย สร้างลัทธิสันติประชาธรรม ต้องการให้มนุษย์ทุกผู้นามมีศักดิ์ศรีควรถับ
ทำนสิ่งสอนวิชาการให้มีคุณธรรม และมีธรรมะ ประกอบไว้ในหลักเศรษฐศาสตร์ จนผลต้องนำ
ข้อความในตำรา **"เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย"** ฉบับที่ดร.ปวิญ และสุภาพ ยศสุนทร ร่วมเรียบเรียง
ตีพิมพ์เป็นฉบับครั้งแรกที่คนรุ่นพ่อผมทั้งไว้ให้เป็นมรดกเพื่อการศึกษา

ตำราเล่มนี้ตีพิมพ์เมื่อปี 2498

บทที่ 21 ว่าด้วย **"ธรรมะในด้านเศรษฐกิจ"** แท้จริงแล้วถือเป็นบทสุดท้าย ท่านเขียนว่า

"ธรรมะเป็นคำคู่กับศีล คำว่าศีลหมายถึงการระงับไม่เบียดเบียนทั้งตนเองและผู้อื่น ส่วน "ธรรม"

คือการช่วยส่งเสริมให้สถานะดี เพื่อความเจริญของเอกชน มหาชน

ส่วนประกอบที่สำคัญแห่งธรรมะคือความยุติธรรม

การประพฤติตนผิดหลักธรรมะในด้านเศรษฐกิจ มีหลายกรณี

1. เจ้าหน้าที่รัฐบาลใช้อำนาจ และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว ไม่ซื่อสัตย์
มีใจลำเอียงช่วยเหลือแต่เฉพาะผู้ที่ให้สินบน
2. เจ้าหน้าที่ที่มีผลประโยชน์ส่วนตัวในหน้าที่การงานของตนขัดกับประโยชน์ของส่วนรวม ใน
ฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ในขอบเขตนโยบายของรัฐ
3. ข้าราชการแม้ว่าจะไม่ทุจริต แต่ไม่ทำงานให้รวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ก็ขัดขวาง
ความเจริญในทางเศรษฐกิจ
4. นโยบายเศรษฐกิจที่มุ่งช่วยเหลือชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะนั้น ถ้าทำให้ชนกลุ่มใหญ่
เดือดร้อน แล้วถือว่าผิดธรรมะในด้านเศรษฐกิจ
5. ราษฎรที่สมาคมกับข้าราชการทำการเอาเปรียบส่วนรวม ถือว่าทำผิดธรรมะในทางเศรษฐกิจ
6. หลบเลี่ยงภาษีก็ผิดธรรมะ
7. กักตุนสินค้ายามขาดแคลนเพื่อหวังกำไรการค้าในตลาดมืดก็ผิดธรรมะทั้งสิ้น
8. ราษฎร ไม่เข้าใจหน้าที่ ไม่รู้จักประมาณ และความพอเพียง เอาวัดเอาเปรียบ ไม่มีการศึกษา
อบรมที่ดีเท่ากับไม่ช่วยเหลือเศรษฐกิจของชาติ
9. บุคคลกลุ่มน้อยร่ำรวยขึ้นอย่างมาก เป็นการผิดหลักธรรมะ
10. บุคคลมีรายได้ส่วนตัวมากมาย มีสมบัติมีมรดกตกทอดมาก จะได้รับโดยสุจริต แต่ไม่ทำให้
เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวมก็ผิดธรรมะ ■